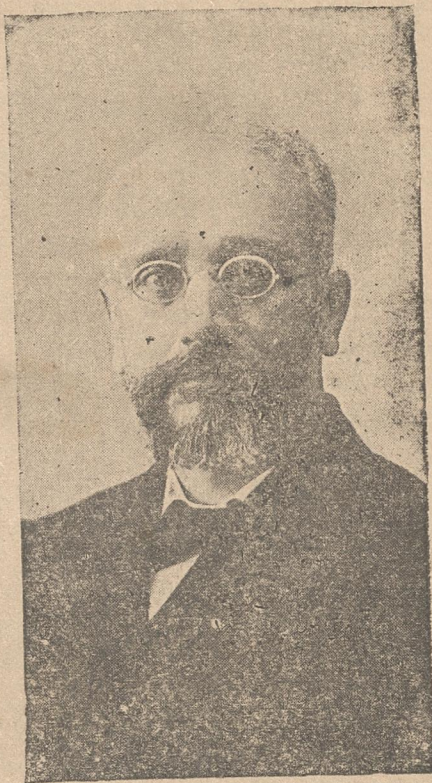

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γιάννης κ' ὁ Μαρκῆς
μιλοῦνε κ' ἀπορεῖς.

- Μ.— Τονέ βλέπεις τὸ φωστήρα ;
Γ.— Τονέ βλέπω νᾶν καλὰ !
Μ.— Ἔχε τὸ λοιπὸν τὸ νοῦ σου κ' ἄσ' τὰ λόγια τὰ πολλὰ.
Εἰν' αὐτὸς ποῦ σ' ἔχει σώσει ἀφ' τὸ φαῦλο καθεστῶς
καὶ σώξέπλυνε τὴ λέρα τὴ ῥωμείκη ;
Γ.— Αὐτὸς !
Μ.— Δὲν ὁμολογεῖς, βρὲ τέρας, πῶς μ' αὐτὸν τὸν ἀρχηγὸ
Ἐθριάμβευσε τὸ Ἔθνος πανταχοῦ ;
Γ.— Τ' ὁμολογῶ !
Μ.— Ἦσουν περιφρονημένους, ἄθλιε κ' ἔλεεινὲ
κ' ἤρθ' αὐτὸς νὰ σὲ λαμπρύνῃ μὲ τοὺς δυὸ πολέμους ;
Γ.— Ναὶ !
Μ.— Μοῦ ἀρνεῖσαι πῶς τὸ Ἔθνος πολυδοξασμένο τῷχει ;
Μοῦ ἀρνεῖσαι πῶς ὁ νοῦς του ἔσωσε τὸ Κράτος ;
Γ.— Ὁχι !
- Μ.— Τὴν Ἀνόρθωσί του, Γιάννη, δὲν τὴν βλέπουμε καθρέφτη ;
Ἐξανάκουσες κανεῖνε τὸ Δημόσιο νὰ κλέφτῃ ;
Εἴχαμε Δικαιοσύνη μεσ' τὸ Κράτος σὰν αὐτὴ ;
Μέσ' τοῦ δικαστῆ τὴν ἔδρα, ἐξανάγδες βουλευτὴ ;
Δὲν ἠσθάνθησαν οἱ φαῦλοι τὴν βαρεῖαν του πυγμὴν
κ' ἐμαζώχτηκε στὴν ἄκρη κάθε μασκαρᾶς ;
Γ.— Ἀμὴν !
Μ.— Κι' ἐπὶ τέλους θὰ σοῦ κάμω μὴν ἐρώτησι ἀπλῆ.
Ποιὸς τὴν ἔχει τὴν Ἑλλάδα δοξασμένη καὶ διπλῆ ;
Δίκαιος νὰ εἶμαι θέλω.
Σ' ὅλ' αὐτὰ τὸ Βενιζέλο
πρωτεργάτῃ τὸν ἀκούς.
Μ.— Ἐὖ λοιπὸν τί με σκοτίζεις καὶ μοῦ λὲς Γουναρικοὺς ;

Ποιὸς σῶθηκε τὴν Ἠπειρὸν ; Ποιὸς σῶθηκε τὴ Χίον ;
Ὁ Γουναρὶς ἐπὶ φλέψε ἢ σῶπεσε λαχέον ;
Ποιὸς ἔφερε τὴ δόξα μας ; Ποιὸς ἔνωσε τὴν Κρήτη ;
Γ.— Αὐτὰ τοῦ λέω, βρὲ Μαρκῆ, καὶ τ' Ἀρειοπαγίτη
ἀλλὰ ἐκεῖνος μῶλεγε πῶς θὰν τὰ καταφέρει
νὰ γένῃ πρῶτος βουλευτὴς γιὰ πᾶσιμα τοῦ Λευτέρη.

- Μ.— Δὲν σ' ἐρωτάω νὰ μοῦ πῆς ποιὸς βουλευτὴς θὰ γένῃ.
Ἐγὼ τοὺς Βενιζελικοὺς σοῦ συνιστῶ ἐν γένει.
Ἄλλ' ἂν σ' ἀρέσει νᾶρτουμε στὸ πρῶτο χάλι πάλι,
σῦρε στὴς κάλπες κούτρας καὶ ψήφα σὰ βουβάλι.
Γ.— Γιατὶ ἐθύμωσες, Μαρκῆ, χωρὶς καμμιὰ αἰτία ;
Ἦ μήπως λὲς πῶς εἰμ' ἐγὼ μὲ τὴ φαυλοκρατία
καὶ κατὰ τοῦ Μεσσία μας πλαγίως ἀντιπράττω ;
Ἐγὼ συσταίνω, φίλε μου, θερμῶς τὸ Γιαννουλάτο
καὶ λέω πῶς ἂν ἔχουμε οἱ ἐκλογεῖς κεφάλι,
στὴν κάλπη του νὰ πέσουνε οἱ ψῆφοι μας τσουβάλι,
ποῦν' ἀνεκτίμητο παιδί, καὶ σ' ὅλα του ξιφτέρει
καὶ φίλος ἐπιστήμιος τοῦ Γίγαντος Λευτέρη.

Συνάμα λέω καὶ σ' αὐτοὺς
τοὺς ὁπωσδήποτε κουτοὺς
ποῦ ἐννοίαν τοῦ πράγματος παντάπασι δὲν ἔχουνε
καὶ βγαίνουν σὰ λαγωνικά καὶ μοῦ τὸν κατατρέχουνε,
«βρὲς ἄλλαλοι, τί κάνετε,
ἀφοῦ καὶ δὲν λαμβάνετε
τοῦλάχιστον ὕπ' ὄψει
πῶς ἔρχετ' ὁ Ἀτρόμητος σὰ φεῖδι νὰ σᾶς κόψῃ !»

- Τὸ στόμο μου, μωρὲ Μαρκῆ, μέσ' ἀπὸ τὸ Σαββάτο,
μιλεῖ γιὰ τὸν Ἀλέξανδρο καὶ γιὰ τὸν Κοσμετάτο.
Μ.— Ὅσο γι' αὐτὸν εἰμ' ἡσυχος. Δὲν ἔχω καρδιοχτύπι.
Οἱ Κεφαλλῆνες πρῶτονε θὰ φέρουνε τὸν Πίπη,
Ἐκεῖν' ἢ δημοαρχία του
ἀθάνατη θὰ μένῃ
καὶ ἡ ἐπιτυχία του
εἰν' ἐξασφαλισμένη.
Κεφάλια σὰν τοῦ Πίπη μας στὸν τόπο εἶναι λίγα.
Κι' ἀπόδειξις πῶς κέφτηκε νὰ πάῃ μὲ τὸ Γίγα.
Κι' ὁ Πίπης νᾶναι βουλευτὴς στὸ πλάϊ τοῦ Λευτέρη,
φραντάζεσαι τί πρόοδο στὸν τόπο μας θὰ φέρῃ.

- Γ.— Τρέχω καὶ φέρνω, βρὲ Μαρκῆ, τὸν κόσμον ἄνω κάτω.
Γαλιάντρα λὲς κ' ἐγίνηκα γιὰ τὸν Ἀλιβιζάτο,
ἂν καὶ παντοῦ εἶναι γνωστὸς κ' ὀλοῦθενη παινιέται
κ' ἀπ' ὅσες χάρες ἔκαμε καμμιὰ δὲν ξεχνιέται.
Τ' Ἀλιβιζάτου τ' ὄνομα καὶ ποιὸς δὲν τὸ γνωρίζει.
Δὲν εἰν' ἐπίστρατος, Μαρκῆ, νὰ μὴν τὸ λιβανίζῃ.
Κι' ἐμὲν' αὐτὸς μ' ἐγλύττωσε ἀφ' τῆς Βλαχίας τὸν τύφο.
Τέτοιους ἀνθρώπους δίνε μου νᾶν τοὺς φιλῶ τὸν ψῆφο.

- Μ.— Μωρ' ὅλ' οἱ Βενιζελικοὶ εἰν' ἓνας κ' ἓνας Γιάννη.
Βάλε τους ὅλους στὴ γραμμὴ καὶ πέσ' μου ποιὸς δὲν κάνει.
Μὴν ὁ Ἀντρέας μάλαμα δὲν εἶναι καὶ χουσάφι !
Μὴν ὁ Σωκράτης δὲν τιμᾷ τὴ Σάμος τὰ ἐδάφη ;
Ἦ ἄνθρωπος ἐξαίρετος δὲν εἰν' ὁ Φερεντίνος ;
Γ.— Λένε πῶς κ' ὁ Βικέντιος εἶναι δετόρος φίνος
κ' ἀδίκως εἶπε πῶς αὐτὸς τὸ Θεοτόκη ξέρει.
Μ.— Ἐ ! Λάθη κάνουμε κ' ἐμεῖς !
Τοῦ τῶπα ἐκ παραδρομῆς.
Ὁ στίγος τῶς φέρε !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Καὶ μὴπως καὶ τὸν Τσικαρόδον πρὶν ἢ ἀπ' τοῦ κορδονι,
ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐκτιμᾷ καὶ δὲν τὸν καταρτίζει ;
Αὐτὸς ἦταν ὁ πρόδρομος π' ἀρχίσε νὰ κηρύττῃ
τὴν τοῦ Μεσίου ἔλευσιν πρὶν ἔρθῃ ἀφ' τὴν Κρήτη.

Αὐτὸς καὶ τὰ παπούτσια του καὶ τὸ ραβδί του ἀκόμα
θαρεῖς πῶς ἔχουνε φωνὴ καὶ λένε γιὰ τὸ κόμμα.
κανεῖς τὸν βενιζελισμόν τοῦ Τρίκαρδου δὲν ἔχει·
κι' ἂν εἶν' ἐκτὸς συνδυασμοῦ,
ὁ νοῦς τοῦ Βενιζελισμοῦ
αὐτὰ δὲν τὰ προσέχει.

Ἐγὼ, Μαργῆ, μὲ τ' ὄνομα τοῦ Γίγα θὰ πεθάνω,
Λευτέρη θέλω καὶ ποθῶ,
μὰ δὲν μπορῶ ν' ἀπαρνηθῶ
καὶ τὸ Μπασιᾶ τὸ Θάνο,
ἀφοῦ καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Βενιζέλου χαίρει
καὶ γιὰ τὰ νομοσχέδια δεῖξί τὸν εἶχε χέρι.
Ναὶ μὲν δὲν παραδέχομαι κυβέρονσι μὲ νάνους,
ἀλλὰ καὶ μέσα στὸ Νησί,
καὶ θάσαι σύμφωνος καὶ σὺ,
ὀλίγους βρίσκεις Θάνους.

Μ.— Μόνον ὅμως γιὰ τὸ Θάνο
τὴν ἐξαίρεσι τὴν κάνω
λόγῳ ποῦ ἡ μόρφωσί του τὴ στολίζει τὴ Βουλὴ.
Γ.— Μὰ συντρέχουνε καὶ λόγοι ὅπωςδὴποτε πολλοὶ
ποῦ καθὼς θὰ ξεκινήσης
γιὰ νὰ μπῆς στὴν ἐκκλησίᾳ,
δύσκολα θ' ἀποφασίσης
νὰ μανρίσης τὸ Μπασιᾶ.

Βεβαίως δὲν ἀνέχομαι σοῦ ἐπαναλαμβάνω,
ν' ἀρήσουμ' ἓνα Γίγαντα γιὰ ναῦρουμ' ἓνα νάνο,
ἀλλ' εἰδικῶς σκεπτόμενοι περὶ ἀνιπροσάπων.
πρέπει νὰ κοσινίζουμε τὰ πράγματα στὸν τόπον.

Καὶ ἰσχυρίζονται τινὲς
καὶ λένε πῶς κι' ὁ Τετανὲς
εἶναι γενναῖα φύσις.

Μ.— Καὶ μήπως σ' ἀπαγόρευα νὰ πᾶς νὰ τὸν ψηφίσης;
Ὅλοι καὶ φίλοι ἄριστοι καὶ πατριῶτες εἶναι
καὶ σὺ π' ἀνόρθωσι ν' ἐξηγῆς,
χωρὶς ἐμένα νὰ ῥωτᾷς,
ἔχεις μυαλὸ καὶ κρῖνε !

Γ.— Νὰ μοῦ πῆς ἀπροκαλύπτως ποιοὺς νομίζεις θετικούς ;

Μ.— Ἐχὼ ψύχωσι βρῆ Γιάννη μὲ τοὺς Βενιζελικούς.
Τοῦ Λευτέρη, ὡς γνωρίζεις,
τὴν ἀνύψωσιν ποθῶ
κι' ἂν πιτύχη κι' ὁ Παῖζης
δὲν θὰ δυσανεστηθῶ.

Μοναχὰ τοὺς Βενιζέλους θεωρῶ ἰσχυροτάτους.
Δι' αὐτοὺς θὰ ἐνεργήσω,
κι' ἐν ἀνάγκῃ θὰ ψηφίσω
καὶ τοὺς δύο Χαρατᾶτους !

Γ.— Ὅσο γιὰ τὸ Νικολάκη
δὲ φοβώμαστε, Μαργῆ.
Πάντες οἱ ἀγροφυλάκοι.
κι' ἅπαντες οἱ κηπουροὶ
ἐνδομύχως τὸν λατρεῖουν
γιὰ τὴν ἀγροφυλακίαν
καὶ κουκά τοῦ μαγερεύουν
μοναχὰ οἱ μπιστικοὶ.

Μ.— Ὅπως οὖν συγκεχυμένον
εἶν' τὸ πρᾶγμα λιγούλακι.
Πρόβατα μετὰ ποιμένων
ἀπειλοῦν τὸ Νικολάκη.
Πιθανότητες κι' ἐλπίδες
νᾶχης γιὰ τὸ Νικολῆ.
Κι' ἂν τὰ πρόβατα κι' ἡ γίδες
καταφέρονται πολὺ,
οἱ καλοὶ νοικοκύρριοι καὶ οἱ δόλιοι οἱ γνωστοὶ
ποῦ ἔχουμε βελτιωμένα
τὰ χωράφια τὰ σπαρμένα
μὲ τὴν ἀγροφυλακίαν
δὲν ξεχνάουμε ποτὲ μας τὸ θεσμὸ τοῦ Νικολῆ,
ποῦ ζημιώνει δεκαπέντε καὶ χιλιάδες ἀφελεῖ.

Μὰ κι' ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς τόσους τῶν ἀγροφυλάκων νόμους,
μοναχὰ ὁ Χαρατᾶτος
ὑποχρέωσε τὸ Κράτος
νὰ μᾶς φτιάσῃ τόσους δρόμους.

Κι' ὅσο ἔργα τέλος πάντων βλέπεις μεσ' τὸν τόπο νᾶναι
κι' ὅλα τὰ τηλεφωνεῖα ποῦ τ' ἀκοῦς καὶ κουνουνᾶνε,
ταῖς πρεσβείαις Χαρατᾶτου ἐγινήσανε, Μαργῆ,
καὶ κανένας τὴν ἀλήθεια νὰ τὴν κρύψῃ δὲν μπορεῖ.

Μ.— Ἀὐτὸ λοιπὸν πῶς Βενιζέλοι θὰ πιτύχουνε κορδόνι ;

Γ.— Προσδοκῶ. Οὐ μὴν ἀλλὰ,
ἀνακοινωθὲν τοῦ Δήμου ἐπισήμως βεβαιώνει
πῶς ἡ πτέρυξ προελαύνει τοῦ κυρίου Πεταλά.
Ἄλλη δὲ πληροφορία ἀπὸ θετικὴ πηγὴ,
λέει πῶς ὁ Μιλτιάδης προελαύνει στὸ Πυργί
κι' ὁ Κουτσὸς μὲ τὸ ραβδί του ποῦ τὴ Σάμο διοικεῖ,
τὸ Γαλὸ φυλάει κάτω,
ποῦ τορπύλες Γιαννουλάτου
τριγυρίζουνε κι' ἐκεῖ.

Ἀλλὰ καὶ πληροφορίαι ποῦ πολὺ νὰ τῆς πιστεύσης
βεβαιοῦν ὅσους πεινᾶνε
πῶς ταχέως ἀρχινᾶνε
καὶ αἱ διαπραγματεύσεις
τῶν Δ υ ν ἄ μ ε ω ν, Μαργῆ,
Καὶ αὐτὰς ἀνυτομόνως
(ἐνεκα κακὸς ὁ χρόνος)
ὁ κοσμάκης καρτερεῖ

Εἶναι μὲν Φιλελευθέρα
παρ' ἡμῖν καὶ παραπέρα
τῶν συμπολιτῶν ἡ γνώμη,
μ' ἀκαθόριστος ἀκόμη
εἶν' ἡ θέσις τῶν πραγμάτων.

Κι' ἐνεκα ποῦ σημασίαν ἔχει ὁ ἀγὼν σπουδαῖαν,
ἔχουν ὅλοι τὴν ιδέαν
τῶν σαφῶν ἀνταλλαγμάτων !

Κι' ἂν αὐτὴν τὴν νέκρα βλέπεις κι' ἓνα ζήτω δὲν ἀκοῦς
μήτε γιὰ Φιλελευθέρους μήτε γιὰ Γουναρικούς,

Κι' ἂν τοῦ κόσμου τοῦ καυμένου
δὲν τοῦ αἰγεται καρφί,
τὴν οὐδετερότητά τους πάντες ἀφογον τηροῦνε
ἐνεκα ποῦ καρτεροῦνε
ἀνταλλάγματα σαφῆ.

Δύσκολα σὲ τέτοιες ὥρες καὶ δεινὲς στενοχωρίες,
μᾶς τυχαίνουν εὐκαιρίες.

Κι' ἂν ἐχάσαμε τὴ μία τότες μὲ τὰ Δαρδανέλλια
κι' ἐσταθίχαμε κουτοὶ,
ὑποθέτω συμπολίτη πῶς θὰ ἤμαστε γιὰ γέλια
ἂν ἀφήσουμε νὰ φύγῃ ἀφ' τὰ χέρια μας κι' αὐτὴ !

Μὴν ἐκφράζεσαι καθόλου πῶς καὶ ποῖνε θὰ ψηφίσης.

Ἐνεκα τῶν γεγονότων,
νὰ ἐπιδιώξῃς πρῶτον
σχτικὰς συνεννοήσεις,
καὶ κατόπιν νὰ ἐξέλθῃς ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν,
πρόβατον συμμαχικὸν !

Ἄσ' τὰ φρονήματα ! Τραγοῦδα μόνον
μαζὺ μ' ἐμένα ποῦ τραγουδῶ :
ἐν ταῖς ἡμέραις τόσων ἀγώνων
τί ψηφοπόλεμος θᾶναι κι' ἐδῶ !
Τρέχουν οἱ πρέσβεις ἀπάνου κάτω
καὶ πρὸς τὴν ἐκτετατὴν ἀντιπρὸς τὴν
μὲ ὑποβελτίαν τοῦ Γιαννουλάτου
καὶ τὸ κανόνα τὸ Τετανὲς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΕΘΡΟΥ

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ

Βασιληά μας τιμημένε!
Φῶς τοῦ Ἐθνους μας γλυκὺ!
Βασιληά μας γλιτωμένε
ἀπὸ χάρι Θεϊκή,
μυριόχρονος νὰ ζήσης
στοῦ Λαοῦ τὴν ἀγκαλιὰ,
τὴ φυλὴν μας ν' ἀναστήσης
πέρα, πέρα, Βασιληά.

Χρόνοι Ρήγα νὰ περνᾶνε
κ' ὁ Θεὸς νὰ σ' εὐλογῇ
ἡ ζωὴ σου πάντα νᾶναι
σὺν τ' Ἀπρίλῃ τὴν αὐγὴ,
φῶς ἡ ὄψι σου νὰ φέρῃ
Ἐθνικῆς παρηγοριᾶς,
ῥόδα Λευτεριᾶς νὰ σπέρῃ
στὰ λιβάδια τῆς σκλαβιάς.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ὁ Μαρκῆς κ' ὁ μπάρμπα Πιέρος,
συζητοῦν ἰδιαιτέρως.

Μ. — Τί χαμπάρια μπάρμπα Πιέρο;
Π. — Ποῦ μὲ ξέρεις;
Μ. — Ποῦ σὲ ξέρω;

Μέσ' τὸ πίκολο παῖζι
ποιὸς τοῦ Πιέρου δὲν γνωρίζει
τὸ κεφάλι τὸ ψαρὶ;
Π. — Τί ζητᾶς νὰ σὲ χαρῶ;
Μ. — Τὴν φιλιὰν μου σὶδρ Πιέρο
ἔρχομαι νὰ σοὺ προσφέρω
καὶ νὰ σοὺ διασπῇσω
πλήρης ἐνθουσιασμοῦ,
πῶς κ' ἐγὼ θὰ σὲ ψηφίσω
καὶ ὁ Γιάννης μετ' ἐμοῦ.

Π. — Τράβα κάνε μου τὴ χάρι
κ' ἄφησέ με ποῦμαι ψάρι.
Ψάρι τοῦ Πλατὺ Γαλοῦ.
Μ. — Μπάρμπα Πιέρο μου σαῖνι,
ἄσ' τὴ μετριοφροσύνη
καὶ σὲ ξέρουνε κ' ἄλλοι.
Τέτοιος κομματάρχης εἶσαι
καὶ θαρρεῖς πῶς ἀγνοεῖσαι;

Ἄλλως τε μικρὸ τὸ μέρος,
μὲ ὀλίγους δουλευτὰς
καὶ πασίγνωστος ὁ Πιέρος
ἔχει γίνει κατ' αὐτὰς.
Κι' εἶσαι πρὸ πολλοῦ, Πετράκη,
ἀντιβενζελικός;

Π. — Ἐνεκα τοῦ Βιτσεντζάκη
γίνομαι Γουναρικός.

Μ. — Τέλος πάντων ἔχω χρέος
λόγω πιῦσαι Ληξουραῖος
καὶ πολὺ σὰς ἀγαπῶ,
ὅ,τι δύναμαι νὰ κάνω
καὶ στήν κάληπ σὰς ἀπάνω
ἐν ἀνάγκῃ νὰ κοπῶ.

Ὅπου πάω μπάρμπα Πιέρο,
τ' ὄνομά σου τ' ἀναφέρω
κ' ἐξηγῶ στοὺς ἀνομάτους
πῶς ἀφ' τοὺς Ἰακωβάτους
τοὺς ἀθάνατους κρατιέσαι.

Π. — Καὶ τοὺς πείθεις;

Μ. — Δὲν βαρεῖσαι!
Δὲν τ' ἀκοῦν οἱ μασκαράδες!
Μ' ἐρωτᾷ κάθε φτωχὸς
ἐὰν ἔχετε παράδες,
καὶ δὲν ἔχεις δυστυχῶς!

Μ' ὅλον τοῦτο μπάρμπα Πιέρο
ἔχω λάβει κάθε μέτρο
μὴ μπορέσω καὶ σὲ μπάσω.
Σὲ συσταίνω καὶ στήν Ἄσσο,
σὲ συσταίνω στοὺς Πυργί,
κ' ἄν' στὰ τμήματα ἐν Πάλλῃ
σοῦ τοῦ εἴξουνε τσουβάλι,
πέρνουνε τὴν ἐκλογὴ.

Π. — Λάβε με π' ἀναθεμάσε!
Μ. — Μπάρμπα Πιέρο μὴ φοβάσαι!
Μὴ φοβάσαι μπάρμπα Πιέρο
κ' ἀφ' τοὺς πρώτους θὰ σὲ φέρω.
Πρώτος θάρτης ἐν τοῖς πρώτοις
δουλευτῆς δριστηλῶς.
Φτάνει πιῦσαι Ληξουραῖος
κ' ἀντιβενζελικός.

Η ΧΑΡΑ ΜΑΣ

Ἀπ' τῆς Ἑλλάδος τὰ βουνά, μὲτὰ κόρη ἀγνή προβαίνει
μέσα στὴ γαλανόλευκη σημαία μας ντυμένη.
Σχίζει μὲ τ' ἄσπρα τῆς φτερὰ τὸν γαλανὸν αἰθέρα
καὶ λάμψι χύνει ὁλόγλυκα στὸν κόσμον πέρα, πέρα.

Εἶν' ἡ χαρὰ τοῦ Ἐθνους μας πῶπέταξ νὰ φθάσῃ
σὺν αἰετὸς στὸν οὐρανὸν, τὸν Πλάστη νὰ δοξάσῃ.
Ν' ἀνάψῃ ἐμπρὸς στοὺς θρόνον τοῦ δόλοχρυσου λαμπάδα
π' ἀπὸ καιρὸ ἐτοίμασε νὰ στείλῃ ἡ Ἑλλάδα.
Νὰ φέρῃ ἀφ' τὸν παράδεισον ἕνα δροσάτο κρῖνο
γὰ τὸ χρυσὸ μας Βασιληά, τὸ Μέγα Κωνσταντῖνο.

Σὰ μάνα ἡ Πατρίδα μας μὲ πόνο στήν καρδιά της,
δεήθηκε στήν Παναγιά
στὸν Κωνσταντῖνο τὴν ὕμνῃ
νὰ δώσῃ καὶ νὰ λυπηθῇ τ' ἀγαπητὰ παιδιὰ της.

Καὶ ἡ φωνὴ της ἔφθασε στὸν οὐρανὸ ἐπάνω
κ' εἶπ' ὁ Θεὸς « Ἑλλάδα μου τὸ Βασιληά θὰ γράνω.
Κι' ἐγὼ ποῦ εὐρισκόμουναι στὸν πόλεμον μαζὺ του,
τὸν εἶδα! καὶ γι' ἀνταμειβὴ χαρίζω τὴ ζωὴ του! »

Δέξου λοιπὸν στοὺς θρόνον σου, Θεέ μου, τὴ χαρὰ μας
βγαλμένη ἀφ' τὰ στήθη μας κ' ἀπὸ τὰ δάκρυά μας,
καὶ πῆς νὰ δοῦμε γλήγορα στ' ἄλλοιο καβαλάρη
τὸ λατρευτὸ μας Βασιληά, τὸ μόνο μας καμάρι!

Νὰ πάρουμε παρηγοριὰ, ἀνάσσει, ἐλπίδα!
Νὰ δοῦν τ' ἀδελφία μας χαρές,
ποῦ ζοῦν σὲ μαῦρες στροφές
στὴν ποτισμένη μ' αἵματα καὶ σκλάβια μας Πατρίδα!

Π. Β.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

Ἡ πανύγυρις στὰ Σίσσια,
δίχως κέφι καὶ μεθύσι.

Τὸ λοιπὸν παιδιὰ κ' ἐφέτο,
τοῦ Μαγιοῦ τῇ δεκαπτῇ
καὶ κατὰ τὰ εἰωθότα
κ' ἔπως λένε τὰ γραφτὰ,
ἔγινε τὸ πανηγύρι
τῶν Σισσιῶν τὸ τραγὸν,
ὅχι ὅμως μὲ τὸ κέφι
ἄκρυν τὸ παντοτεινὸν.

Ἐκενῆσαν ἡ Εἰκόνες
ἀφ' τὸ Καστρί τὴν αὐγὴ,
πάσο, πάσο, μία, μία,
μὲ μεγάλη ἀθυμία
καὶ μὲ νεκρικὴ σιγὴ.

Κάτωχρος καὶ μαραμένος
θῆκε κάθε Καστρινὸς
κ' εὐθυμος ἦταν μονάχα
ὁ παπᾶς ὁ Ρωμανός,
π' ἀρχινᾷ τὸν κανόνα
θυμιάζων τὴν Εἰκόνα
φάλλων κατασκευαστῶν,
τὰ εἰρηνικὰ διαβάσει
καὶ καθέναν τὸν κυττάζει
ἀπελπίς καὶ νησιτικός.

Ἐβγήκανε κ' ἡ Καστρινὸς
ὅλες μὲ τοῖς καλοκαιρινῶν
ἄσπρες τοὺς τουαλέτες,
ἔβγγχαν καὶ σαραντατρεῖς
νομίζω κασσελέτες
κ' ἔπως ἐκατεβαίνανε
κάτου στοὺς κατηφόρι,
ἐσυγκρουστήκαν' ἄξαφνα
δὺο κασσελετοφόροι.

Ὁ Βλάχος ὁ ἐπίτροπος
τ' Ἀγίου Σπυριδώνου,
εἶχε τὴν κασελέτα του
ὀρθὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου,
π' ἀπὸ τὸν Ἀγ. Θόδωρο
κ' ὁ Καραγκιόζης πᾶει
καὶ παραπλεύρως πρὸς αὐτὴν
κ' αὐτὸς τὴν ἀκυμπάει.
καὶ τρέχει τότε μὲ θυμὸ
καὶ τὴν πετᾷ ὁ Βλάχος
λέγοντας, τὸ προνόμιον
πῶς τῷχει αὐτὸς μονάχος.

Κεραμεισιάνες καπαλῆς
Γραυλοπερατοπολεῖς
μυρμηκιδὸν στῆς Μαυρολῆς
ἐπεριμέναν οὐλές.
Κι' ἦταν καὶ μιὰ Περάτυνα

πῶκυρθε τὴ χαρὰ της
ἐνεκα τοῦ τὴν ἔχασε
φρέσκα τὴν πεθερὰ της.
Ἄνδρες δὲν ἦταν πολλοὶ
π' ὁ ἔρωτας νὰ παίξῃ.
Ἦταν μόνο τρεῖς Τραυλοὶ
καὶ τρεῖς Περάτες ἔξῃ.

Καραδισιάνες παρακεῖ
στ' Ἀδράκι καὶ στο Βάμα,
καὶ ποῖα λιθάνι, ποῖα κερὶ
γὰ Κεῖνον ποῦ δὲν μπορεῖ
ὅλες ἐφέρνην τάμα.
Ἄνδρες ἦ τρεῖς ἡ τέσσαρους
εἶδα μεσ' τὸ λιοστάσι.
Ὅλοι τυροῦν οὐδέτεροι
τοῦ Γούναρη τὴ στάσι.

Στὰ Ποριεράτα τὰ αὐτὰ,
τὰ ἴδια στὰ Μουσάτα,
τὰ ἴδια καὶ χειρότερα
στὰ Βλαχοσιμωτάτα.
Καὶ στο Λουρδᾶ κατήφεια
καὶ νέκρα καὶ μαρὰζι,
ἐνεκα πῶκαιέστρεψε
τ' ἀγγούρια τὸ χαλάζι.

Γενικῶς κ' ἀνεξαιρέτως
τέλος πάντων στὰ χωρὶα
ἐδασίλευε ἡ νέκρα
κ' ἔλαμπ' ἡ κακομοιρίτς,
κ' ἀκλουθούσανε τὸ θρόνον
λίαν μελαγχολικοὶ
ἔσοι πᾶνε κάθε χρόνο
κ' ἀκλουθᾶνε τακτικοί.

Τὸν Πετρή τὸ Στεφανάτο
σ' ἕνα γάϊδαρο βαρβάτο
ποῦ τοῦ ἔλειπ' ἡ ὀρὰ,
ὁ λαὸς τὸν ἐθεώρει
ποῦρθε μὲ τὸν κουτσονόρη
κα π ν ι σ μ ε ν ο ς στὰ γερά,
κ' ἄρχισε νὰ κάνῃ φόρτσες
δεξιὰ κ' ἀριστερά.

Ἄλλ' ὑπερμεσῶντος Μᾶνη
ξάφν' ὁ γάϊδαρος χουμάει
μέσα στὰ λιοστάσια πᾶει
κ' ἀρχινᾷ τῇ κλωτσιᾷ,
κ' ἀπὸ δ'ὼ κ' ἐκεῖ κουτράει
ὁ Πετρή τῇ σκαλωσιᾷ
καὶ χωρὶς ν' ἔλκε λῆμα
πῆγε ὀρθὸν στήν Παιῖ
μὲ τὸ κούτελο σπασμένο
καὶ κουτσὴ τὴν ὀρὰν.

Ἦσαν ὁ Γιάρος καὶ γυτρός
ἀπὸ τὰ Μυτακάτα
ποῦ υπερβαίνει τὸν Παστέρ
κατὰ τοῦ διφθερίτη

κ' ὀλημερίς στήν ἀγκαλιὰ
ἐκράτιε τὴν κανάτα
καὶ μόλις ἐξενέρωσε
τὸ χάραμα τὴν Τρίτη.

Ὁ Ταλαρᾶς εὐρέθηκε
πρῶτ' πρῶτ' κοντὰ μου,
παχὺς καὶ γιγαντώσωμος
εἶδος Ἴπποποτάμου,
ἀπᾶ 'σ' ἕνα πανύψηλο
ἀνέβηκε μουλάρι
κ' εἶχε καὶ τὴν καράφλα του
ἡλεκτρικὸ φανάρι.

Ἐκστατικοὶ ἐμείνανε
καὶ ἀπορούσαν ὅλοι
γὰ τὴν οὐδετερότητα
πῶδαιξε τ' Ἀργαστόλι.
Μονάχα δύο ἄμαξες
ἦσαν ἀπὸ τὴ χώρα,
ἐνεκα ἡ κατάστασις
κ' ἡ φτώχεια πῶχει τώρα.
Καὶ κρῖνω καὶ φαντάζομαι
γὰ τοὺς Ἀργαστολιώτες,
πῶς καρτεροῦνε τσ' ἐκλογαίς
μὲ τοῦ ταλαροῦτες.

Γρηῆς, κοπέλες, γέροι, νηοί,
λὲς κ' ἐξεχάσαν οὐλοὶ,
στὴν ἐξαισία καλλονῇ
τοῦ Σπύρου τοῦ Βλαχοῦλη.
Τὰ μάτια του σὺν πέρδικας
το πρόσωπο φεγγάρι,
τὰ δόντια τ' ἄσπρα καὶ μικρὰ
σὺν τὸ μαργαριτάρι!
Μᾶς ἦρτε στήν πανήγυρι
κ' αὐτὸς νὰ κάμῃ ζεῦκι
ἀπάνου σ' ἕνα γάϊδαρο
μ' ἕνα σακκὶ γὰ πεινι.

Ἐφέτος ὁ Ἠγούμενος
εἶν' ἄξιος ἐπαίνου
καὶ μπράβο του ἀναφωνῶ
κ' ἐγὼ τοῦ Ἠγουμένου
π' ὅσοι ἐπήγανε φτωχοὶ
κάτου στοὺς Μοναστήρι,
σ' ὅλους ἄβερτα παροχή
εἶχε στοὺς ψωμοτύρι.

Καὶ τέλος ἡ πανήγυρις
τῆς τόσης εὐθυμίας
ἐφέτος ἦταν ἄδοξος
καὶ ἄμορφος μεμίας.
Καὶ κατὰ τὴν ὑπόθεσι
καὶ σκέψι μερικῶν,
τὴν ἔφερε ἡ γρουσουζιά
τοῦν Κυβερνητικῶν.

Τὸ ριζικὸ τοῦ Γούναρη
τοῦ Μπαλατζῆ τὸ πόδι,
π' ἀποτυχία ἔφερε
σ' ὅλα τὴν ἰδεώδη
καὶ μᾶς ἐπεριφρόνησαν
σὲ Λόντρες καὶ Παρίσια
ἀδᾶσκανε καὶ τὴ χαρὰ
πὸ δλέπαμε στὰ Σίσσια!

Μόλις ἐξέλειψ' ἡ Πυγμή
κ' ἦρταν ἐτοῦτ' εἰς πειρασμοί,
αὐτὸ παρατηρεῖται.
Ματακριθαίνει τὸ ψωμὶ
κ' ὁ κόσμος ὑστερεῖται
εὐκόλως μὴ δυνάμενος
νὰ θρίσκη τὰ καρδέλια
ἔπεσε περονόσπορος
κ' ἐχάλασε τ' ἀμπέλια,
ἔπεσε τύφος, ἀστρακιά
κάθε λογῆς ἀστένια
καὶ ὅλ' αὐτὰ μᾶς τᾶφραν
τοῦ Γούναρη τὰ γένια.

Κι' ὡς νὰ μὴν ἐφθάναν αὐτὰ
καὶ νὰ μᾶς ἦσαν λίγα,
ἐν ταῖς ἡμέραις ἀφελῶν
ἐννέα φεῦ! ἀμαρτωλῶν,
ἀπὸ κουκλὶ νὰ χάσουμε
τὸ λατρευτὸ μας Ρήγα!

Κι' ἄλλα κινεῖται χάρις νὰ πῶ
μὲς ἐντὸς τοῦ κοινοῦ
ὁ Γούναρης κ' ὁ Νεράτος,
ἀνθεμα τὴν προκοπὴ
ποῦ βλέπουμε στοὺς Κράτος!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΓΑΜΡΜΑΤΑ ΣΤΟ „ΖΙΖΑΝΙΟΝ”

Φίλε κ. Μολφέτα.
Σ' ευχαριστώ πολύ διὰ τὰ δύο κα-
λὰ λόγια τὰ ὅποια ἔγραψες ὑπὲρ ἐμοῦ
εἰς τὸ προχθεσινὸν Ζιζάνιον καὶ σὲ πα-
ρακαλῶ, νὰ κάμῃς ἕσον τὸ δυνατόν πε-
ρισσότερον γνωστὸν, ὅτι εἴμεθα ὑπο-
ψήφιοι δύο φέροντες τὸ αὐτὸ ἐπίθετον
Χαριτάτος, καὶ ὅτι ἡ κάλλη ἢ ἰδική
μου εἶναι ἡ τελευταία πρὸς ἀπο-
φυγὴν συγχύσεως.

Διατελῶ μὲ ἀγάπην

ΝΙΚΟΛ. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ

Τέως βουλευτὴς καὶ δικηγόρος.

Ἀξιότιμε κ. Μολφέτα

Ὁ ὑποφαινόμενος, ὡς πλήρως ἐξουσι-
ας δισχυλίων καὶ πλέον κτηνοτρόφων
τῆς Νήσου μας, ἔλαβον τὴν ἐντολήν
ἐξ αὐτῶν νὰ δηλώσω ὅτι θὰ παρέξω-
μεν σύσσωμοι τὴν πολιτικὴν μας συν-
δρομήν εἰς ἐκείνον ἢ ἐκείνους ἐκ τῶν
ὑποψηφίων οἵτινες ἤθελον μᾶς ὑποσχε-
θῇ διὰ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς των, ὅτι
θέλουσι καταργήσῃ τὸν Νέμον τῆς ἀ-
γροφυλακῆς τὸν ὅποιον πρῶτον μὲν ἐ-
σύστησαν οἱ ὑποψήφιοι κκ. Ἀνδρ. Βαλ-
σαμάκης καὶ Νικόλ. Ἀλυβιζάτος κα-
τόπιν δὲ ἐφάρμοσαν αὐτὸν οἱ κ. κ. Δ.
Βινεράτος, Ραυτόπουλος, Χαριτάτος
καὶ Τετενές.

Μεθ' ὑπολήψεως

ΓΕΡΑΣ. Α. ΓΑΡΜΠΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Ἡ ἐπέτειος τοῦ ὀνόματος τοῦ Βα-
σιλέως, ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπέστατα
καὶ μὲ ἀσυνήθη διὰ τὸν τόπον ἐνθου-
σιασμόν.

— Περὶ τὴν 10ην πρωΐνῃν ἐν τῷ
Ναῷ τῆς Σισσωτίσσης ἐνθα ἐψάλη ἡ δο-
ξολογία μελωδικώτατα ἐν τετραφωνίᾳ,
παρέστησαν ἅπανοι ἀνεξαίρετως αἱ ἀρ-
χαὶ καὶ ἄπειρον πλῆθος κόσμου ἐξ ἀμ-
φοτέρων τῶν φύλων.

— Οὐδέποτε παρετηρήθη μεγαλειέ-
ρα συγκέντρωσις εἰς δοξολογίαν.

— Πλείστα ἰδιωτικά καταστήματα εἶ-
χον διακοσμηθεῖ ἀπὸ πρωΐας. Ἡ δὲ
κεντρικὴ πλατεία, διακοσμηθεῖσα τῇ
φροντίδι τῆς ἐπὶ τοῦτο ἐπιτροπῆς, ἔλα-
ρουσίαζε πρωτοφανῶς ἐν χαρᾷ θέαμα.

— Εὐθὺς μετὰ τὴν δοξολογίαν, οἱ ἐ-
φηρεδροὶ Ἀργιστολίου ἀπέστειλαν πρὸς
τὴν Α. Μ. τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

— «Τῇ Α. Μ. Κωνσταντίνῳ τῷ 1Β.
τῷ ἐνδόξῳ στρατηλάτῃ καὶ νικητῇ, τῷ
δοξάσαντι καὶ μεγαλύναντι τὴν Πατρί-
δα, εὐχόμεθα ἔτι πολλὰ καὶ ταχέαν ἀ-
νάρρωσιν πρὸς περὶ τῶν ἀξιαμένων
μεγάλου ἔργου.»

— Ἐπίσης θερμότατον συγχαρητήρι-
ον τηλεγράφημα ἀπέστειλαν πρὸς τὸν
Ἀνακτα καὶ οἱ μικροὶ μαθηταὶ τοῦ Ἐλ-
ληνικοῦ Σχολείου Ἀργιστολίου.

— Ἀπερίγραπτος ἡ συγκέντρωσις
τοῦ κόσμου κατὰ τὴν ἑσπέραν, ὅτε ἐγέ-
νετο ἡ λαμπαδηφορία καὶ ἐκάησαν τὰ
πυροτεχνήματα ἐν τῇ πλατείᾳ ἧτις εἶχε
φωταγωγηθῇ θανμάσια.

— Κατήλθον πλείστοι ἐκ τῶν πέριξ
χωρίων τῆς Λειβαθοῦς καὶ Φαρακλά-
των, ὑπερδιακόσιοι δὲ ἐκ Ληξουρίου.

— Ἡ πλατεία μας ἦτο ἀγνώριστος
πλέον σὰν εἰς ἄπλετον φωτισμὸν καὶ πε-
ρικυβάνονσα τὸσον κόσμον.

— Ὅσα ἦτο παράλειψις τὸ νὰ μὴ συγ-
χαροῦμεν θερμότατα τὴν ἐπὶ τοῦ ἑορτασ-
μοῦ ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν
κ. κ. Παναγῆ Μπέσσα, Παναγῆ Καπ-
πατοῦ, Κων. Καρανδιοῦ, Γεργ. Γεωργίου
καὶ Εὐαγ. Ραζῆ, διὰ τὴν γενι-
κὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς.

— Ἰδιαιτέρως δὲ ἀνεβαστὸς συμπο-
λίτης κ. Μπέσσας ἐπῆρξε ἀκούρατος
εἰς τὰς ἐνοργείας του.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα
εἰς τὸ χωρίον Λουβδάτα ὁ Σπυρ. Δ.
Σφαῖλος ἀπέκοψε διὰ μαχαίρας τὸ δεξι-
ὸν ὅστιον τοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Φω-
τίου Α. Τραυλοῦ.

ΣΠΥΡ. ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ

Παραδέτομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ Σπυριδωνος Κοσμε-
τάτου, διότι θεωροῦμεν καθήκον μας νὰ ἐξάρωμεν ἰδιαίτερος
τὰς ἐνλεκτὰς φυσιογνωμίας μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τῆς προ-
σεχοῦς ἐκλογῆς. Καὶ ὁ κ. Κοσμετάτος εἶναι βέβαια μίᾳ ἀπὸ
τὰς ἐνλεκτοτέρας πολιτικὰς μορφὰς ὅχι μόνον μεταξὺ τῶν ση-
μερινῶν ὑποψηφίων ἀλλὰ τῶν πολιτικῶν τῆς Νήσου, τῶν ἀ-
πὸ τῆς Ἑνώσεως κκ. ἐντεῦθεν. Ἡ δεκαετής δημορχία του μαρ-
τυρεῖ περὶ τούτου. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ δορυφόροι τῶν πολι-
τικῶν ἐχθρῶν του, ὁμολογοῦν τὴν ἐξόχως κοινωφελῆ ὡς Δη-
μάρχου δρᾶσιν του. Καὶ εἶναι ἡ ἀλήθεια οὐ ἡ μικρὰ πόλις
μας τὴν ὁποίαν τόσον ζηλοτύπως βλέπουν οἱ ἀραιοὶ (δυστυ-
χῶς) ξένοι οἱ διερχόμενοι ἐντεῦθεν, εἰς αὐτὸν ὀφείλει τὴν ση-
μερινὴν περιωπὴν τῆς ὡς μίᾳς τῶν ὠραιότερων Ἑλληνικῶν
πόλεων.

Ἡ ἐνεργὸς αὐτῇ πολιτικῇ δρᾶσις του ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι
ἄνθρωπος γεμᾶτος ἀπὸ ζώην, ἀπὸ δημιουργικότητα, ἀπὸ πνεῦ-
μα φιλοπονίας καὶ τάξεως, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀπέδειξεν ὅτι εἶ-
ναι πολιτικός, τοῦ ὁποίου αἱ ἀρχαὶ καὶ ἡ πορεία θεμελιώνον-
ται ἐπάνω εἰς ἠθικὰς βάσεις. Ἐδυσίασε πολλάκις τοὺς πολυ-
τιμωτέρους του προσωπικοὺς φίλους χάριν τοῦ συμφέροντος
τοῦ Δήμου. Ἀπέναντι τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου εἶχε
ταχθῇ ἀπὸ τοὺς συνδημῶτας του ὑπερασπιστής, δὲν ἡγάπα καὶ
δὲν ἐβλέπε τίποτε. Καὶ ὁσάκις ἦλθεν εἰς τὴν θλίβεράν σύγ-
κρουσιν τοῦ δημοτικοῦ συμφέροντος ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ πολι-
τικοῦ του καὶ προσωπικοῦ ἀφ' ἑτέρου, ἀδιστάκτως ἐτάχθη
πάντοτε ὑπὲρ τοῦ πρώτου. Ἐντεῦθεν προεκλήθησαν καὶ αἱ
μεγάλαι προσωπικαὶ δυσαρέσκειαι, αἱ ὁποῖαι ἐπέφερον τὴν
πτῶσιν του ὡς Δημάρχου κατὰ τὴν περισυνήν ἐκλογὴν.

Αὐτὰ τὰ φωτεινὰ καὶ τίμια προσόντα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ σή-
μερον, ζητῶν τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν του ὡς βουλευτῆς.
Ἡ ὑποψηφιότης του δι' αὐτὸ παρουσιάζεται μεστὴ ὑποσχέσε-
ων καὶ ἐλπίδων. Θὰ ἐργασθῇ καὶ ὡς βουλευτῆς ὅπως εἰργάσ-
θῃ καὶ ὡς Δήμαρχος μὲ τὸν αὐτὸν φλογερὸν ζῆλον καὶ μὲ τὴν
αὐτὴν πολιτικὴν ἠθικὴν. Οἱ γνωρίζοντές τον ἐγγύτερον βεβαί-
ωνουν ὅτι ἔχει πολλὰ σχέδια διὰ τὴν θεραπείαν γενικωτέρων
τῆς Νήσου ἀναγκῶν, ἀληθὲς δ' εἶναι ὅτι ἡκούσθη πολλάκις ἐκ
φραζόμενος πῶς τὸ ὄνειρόν του εἶναι νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν δι'
αὐτοκινήτων συγκοινωνίαν τῆς Νήσου.

Ἀλλ' ὑπεράνω πάσης προβλέψεως διὰ τὴν δρᾶσιν του εἰς
τὸν γενικώτερον κύκλον ἐνὸς βουλευτοῦ ὑπάρχει ἡ βεβαιότης
ὅτι ὡς βουλευτῆς θὰ σταθῇ εἰς τὸ ἠθικὸν ὕψος τοῦ ὁποίου ἀ-
παιτεῖ ἡ θέσις. Θὰ ἀποδώσῃ δηλαδὴ εἰς τὴν ἀσπίδα τῆς Πα-
τρίδος ἑλλειψιν ὅσην ἀπὸ τοῦ Ρωμάνου τὴν ἀπομάκρυνσιν. Δι'
αὐτὸ ὅστις τὸν τιμῇ μετὰ τὸ πνεῦμά του σφαιρικοῦ ἐκπαιθε-
νὲν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα του προπάντων καθήκον.

— Ὁ ὑποψήφιος κ. Ν. Ἀλιβιζάτος
ἱατρός, δέχεται ἀσθενεῖς εἰς τὴν ἐν Λη-
ξουρίῳ οἰκίαν του τὴν προσεχῇ Τρίτην
καὶ Πέμπτην.

— Ὁ κ. Ρωμάνος, πρὸς τὸν ὁποῖον
ἀπετάνθη πρὸ ἡμερῶν ὁ κ. Δήμαρχος
παρακαλῶν ὅπως παραχωρήσῃ τὴν οἰ-
κίαν του διὰ νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῇ ἡ
πριγκίπισσα Ἀλίκη, ἀπήντησε δι' ἐπι-
στολῆς του πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον, ὅτι
προθύμως παραχωρεῖ ταύτην προκειμέ-
νου διὰ τὴν πριγκίπισσαν, καὶ ὅτι ὅταν
ἡ Α. Υ. ἀποφασίσῃ νὰ ἔλθῃ, θὰ ἀποσ-
τείλῃ ἐξ Ἀθηνῶν τὸν ἐπιστάτην του ὅ-
πως παραμείνῃ ἐνταῦθα ἐπιβλέπων
τὰ τῆς οἰκίας καθ' ὅλον τὸ διάστημα
τῆς διαμονῆς τῆς πριγκίπισσης.

— Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ρωμάνου κα-
ταλήγει: Εἴμαι εὐτυχὴς δυνάμενος νὰ
συντελέσω ὅπως ὁ Δῆμος οὐ προΐστασ-
θε, φιλοξενίῃ πρεπόντως ἐν τῇ ἡμε-
τέρᾳ Νήσῳ τὴν δημοφιλῆ πριγκίπισ-
σαν.

— Ἡ Ἡλεκτροκὴ ἐταιρεία ἀπαντῶ-
σα εἰς τὸ τελευταῖον ψήφισμα τοῦ Δημ.
Συμβουλίου, δι' οὗ τοῦτο τῇ ὑπέβαλε
τὴν εὐχὴν ὅπως στέρξῃ εἰς τινὰς ἐπι-
πορευοῦσας, ἀπέστειλε προχθὲς πρὸς τὸν
κ. δήμαρχον ἐπιστολὴν δι' ἧς τῷ γνωρίζ-
ει ὅτι ἀποδέχεται τὰς ὑπὸ τοῦ Συμ-
βουλίου προταθείσας τροποποιήσεις
πλὴν μίᾳς, ἥτοι τῆς καταργήσεως προσ-
τίμου ἐπιβληθισμένου εἰς τοὺς κατα-
ναλωτὰς ἐκείνους, κινητηρίου δυνάμε-
ως κατὰ τὴν ἡμέραν, οἵτινες ἤθελον με-
ταχειρισθῇ θεῦμα μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐ-
ταιρείας κανονισθησομένην ὥραν.

— Καὶ οὕτω καλεῖται ἤδη τὸ Συμ-
βούλιον ὅπως ἐκδώσῃ συμπληρωματι-
κὸν ψήφισμα, ἵνα μετὰ τοῦτο καταρτισ-
θῇ καὶ ὑπογραφῇ ἡ νέα σύμβασις.

— Δέον ὅμως πρὸ τούτου, κατ' ὅρον
ἀπαράβατον γενόμενον ἀποδεκτὸν, ὁ
Δῆμος ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς νὰ ἐ-
ξοφλήσῃ εἰς ἀκέραιον τὰ πρὸς τὴν Ἐ-
ταιρείαν χρεὴ τὸ ἀνερχόμενα εἰς δραχ-
μὰς 35,000.

— Ἐπειδὴ δὲ ὑπολογίζεται ὅτι μέ-
ρι τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς, τὸ δημοτικὸν
ταμεῖον μόλις περὶ τὰς 15,000 θὰ ἔχῃ
νὰ διαθέσῃ, ὁ κ. δήμαρχος μετὰ τῶν κ.
κ. Π. Μπέσσα, Α. Νιφροράτου καὶ Π.
Φραγκοπούλου, προσυπέγραψαν τριμή-
νον γραμμάτιον εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τρά-
πεζαν ἐκ δραχ. 20,000 διὰ νὰ συμπλη-
ρώσωσι τὸ ποσόν.

— Καὶ τοῦτο διότι ἂν ἐμπροθέσωμεν
δὲν ἀποπληρώσῃ ὁ Δῆμος τὴν Ἐταιρεί-
αν, οὐδεμίαν θέλει ἔχῃ αὐτὴ ὑποχρέω-
σιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ὑποσχεθεί-
σας παραχωρήσεις.

— Εἰς τὴν περιφέρειαν Εἰκοσιμίας ἐ-
ξακολουθεῖ τὰ ἀνδραγαθήματά της ἡ
μαύρη χεὶρ. Ἐξερίζωσεν ἀμπέ-
λους κήπους, δένδρῳλια κ. τ. λ.

— Συνηγέθησαν μετὰ τῶν δραστῶν
τὸ παρελθὸν Σάββατον, περιπολοῦντες
ἰδιοκτητῆς καὶ ἀντιπλάσαν περὶ τοὺς δέ
κα πυροβολισμοὺς, ἀποτελέσμα δὲ τῆς
συμπλοκῆς ἦτο ὁ τραυματισμὸς ἐνὸς ἐξ
αὐτῶν διότι τὴν πρωΐαν εὐρέθησαν εἰς
ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἴχνη αἵματος.

— Μᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι
ἡ Κοινότης Κουρουκλάτων ἀδικηθεῖσα
κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων αὐτῆς
μετὰ τῶν γειτονικῶν Κοινοτήτων καὶ ἰ-
δίως τῆς Κοινότητος Κοινογυροῦρων, δι-
ατελεῖ ἐν ἐξεγέρσει ὡς σιτηθεῖσα τῶν ἀ-
νηκουσῶν εἰς αὐτὴν καὶ ἀπαρατήτων
διὰ τὰς ζωτικὰς ἀνάγκας τῆς ἐκτάσεως.

— Ἀφοῦ δ' οὕτως ἔχουσιν τὰ πράγ-
ματα φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς
τὸ συνερχόμενον ἤδη Διοικητικὸν Δι-
καστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν σχετικῶν
διενέξεων, νὰ ἐξετάσῃ προσεκτικῶς καὶ
ἀκριβοδικαίως τὰ πράγματα, διὰ νὰ τὰ
δυσδιάσῃ ἐπὶ τὸ ὀρθότερον καὶ νὰ ἀ-
ποσοβίσῃ τοὺς ἀπειλούμενους ἐκ τῶν
γενομένων ἀδικημάτων κινδύνους.

— Ὁ κ. Παναγῆς Ι. Τσιμόρας καὶ ἡ
κυρία Παρασκευὴ χθρᾶ Γεωργίου Ζή-
ζου τὸ γένος Θεοφάνη, ἔδωσαν ἀμοιβαί-
αν ὑπόσχεσιν γάμου ἐφ' ᾧ θερμῶς τοὺς
συγγενεῖς.

— Ἐξεδόθησαν κατὰ Μάτιον αἱ ἐξῆς
ἁδειαὶ γάμων: Μιτ. Ἀντωνέλος, Ἀδα-
ναῖος ἐκ τοῦ χωρίου Βαλκωνίου ἐπὶ
Μαγουλάς Μιμούλα Πίτσουλα (Λουβδά-
τα) ἐπὶ τὸν ἀδελφόν τῆς Αἰκατερίνης
Μαρκαντωνάτου (Ἀργιστολίου). Βα-
σίλ. Τσελέντης Περεσφόνη Πατρίκιου
(Τσελεννάτα.)

ΔΕΛΦΟΒΛΕΤΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΗΘΕΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ